

Příjemný předvánoční čas, vážené kolegyně a kolegové,

píšu svých několik vět v době, kdy masmédia vzpomínají na dobu před dvaceti lety. Kromě změn ve společnosti pro mne znamenal konec devadesátých let minulého století změnu profesní. První krůčky v klinické praxi, první setkání s realitou socialistického zdravotnictví, první skutečné zkušenosti, maličké úspěchy a pořádné výchovné políčky. A že jich bylo zapotřebí. Problémy z pohledu gender zvyšovala převyšovala jistota slušného příjmu a dalšího odborného růstu v oboru. Kdo by nechtěl a možnosti neuchopil?

Díky pak za vše co přišlo, díky za svobodu. Změnilo se během let vše, co jsem v urologii považovala za téměř neměnné. Profesor Eduard Hradec odešel do penze, otevřené operace litiázy zvolna nahradila perkutánní extrakce a ESWL, později se objevila ureterorenoskopie. Do rutinní praxe bylo zavedeno stanovení PSA. Dokonce i cystoskop změnil výrazně podobu a žárovička v jeho konci byla nahrazena zevním světelným zdrojem, nakonec i rigidní nástroje změnilly podobu do flexibilní úpravy. Ovšem o jejich používání se dnes už musíme dělit s gynekology a tak je to „neměnná“ změna z jiného úhlu. Citlivost našich rukou nahrazují nejen endoskopy, ale i laparoskopy a možná i robot.

Svoboda s sebou nese i změnu v přístupu k vlastnictví. Socialistický vztah k majetku nahradil lidštější a ekonomický. Každá věc někomu patří a majitel si pak hospodaří podle svých možností a schopností. Peníze chybí všude a každému. Přece jen ve vlastním se hospodaří lépe, pokud má vlastník dost energie k nekonečnému válčení s plátcí. Příjemné jistoty zaměstnance snižují motivaci, ale v medicíně to snad tolik neplatí. Více než dříve je zřetelný rozdíl mezi lůžkovou a ambulantní urologií. Jen nerozumný kolega by o ambulantním specialistovi hovořil jako o nýmandovi, pro kterého již na klinice nevybylo místo. Věřím, že si každý uvědomuje, jak důležitá je kooperace mezi oběmi složkami pro kvalitu poskytované péče.

Především se v posledních letech změnil přístup k informacím. Možnost cestovat umožňuje setkávání se na odborných akcích a kongresech. Začlenění české urologie do Evropské urologické společnosti umožnilo přístup k periodikům, dříve rezervovaným pouze pro velké knihovny. A internet... to je zdroj, který umožňuje nejen studium, ale například i přístup k programům, službám k event. korekci léčebného postupu a prognózování. Naše výstupy pak můžeme srovnávat třeba s MSKCC. A jako uroonkolog vím, že za naše výsledky se skutečně není třeba stydět.

Možná pak za evropskými a světovými periodiky se tiše v koutku krčí všechny tři naše české časopisy zaměřené na urologii. Snad i proto byl vznik Urologie pro praxi před deseti lety provázen skeptickými pohledy. Jeho zaměření na informace použitelné v každodenní praxi, formát umožňující rezidentům a mladým kolegům zkusit první krůčky v publikační činnosti a naopak od renomovaných expertů přehledné články, prostor pro zdravotní sestry, dále i informace z urologického života dokládá jeho životaschopnost a obhájí jeho místo mezi periodiky. Když jsem byla na konferenci ČUS v Praze oslovena redakční radou, abych převzala po doktoru Greploví pozici šéfredaktora, uvědomila jsem si, že časopis se již zřetelně vyhranil. Našel si svou skupinu čtenářů a já doufám, že se mi podaří ve spolupráci s redakcí, autory i recenzenty udržet časopis na minimálně srovnatelné úrovni. I nadále bych si přála, abychom Vám, našim čtenářům, přinášeli aktuální informace. Třeba Vás zaujmou i novinky, které plánujeme. No ale to až příště.

Kolegyně a kolegové, příjemné vánoční svátky a hodně zdraví v roce 2010.

Michaela Matoušková
odborná šéfredaktorka

MUDr. Michaela Matoušková

Urocentrum Praha
Karlovo nám. 3, 120 00 Praha 2
matouskova@urocentrum.cz

